

skud og næringsstofpræparater. Det foreslås, at forhandling af disse varer, som apoteket ikke har eneret på forhandling af, bliver en frivillig opgave for apoteket. Det forventes, at apotekerne i samme omfang som i dag vil forhandle varer inden for sundheds- og sygeplejen, såsom f. eks. forbindsstoffer, termometre o. lign.

Der kan ikke angives nogen præcis afgrænsning af den servicevirksomhed mv., apotekerne lovligt kan varetage. Udgangspunktet må være opgaver af den karakter, der er nævnt i de almindelige bemærkninger. Grænsen ligger ikke fast, idet samfundsudviklingen løbende ændrer de krav og forventninger, befolkningen og myndighederne stiller til apotekervæsenet.

Som eksempler kan dog anføres: Eftersyn af medicinske, ompakning af lægemidler til den enkelte patient i doseringsæsker, overvågning af metadonindtagelse, eller anden form for særlig lægemiddelforsyning til specielle patientgrupper. Servicevirksomheden kan også omfatte andre ydelser, som kræver lægemiddelsagkyndig viden, og som naturligt kan varetages af apotekerne.

Apotekerne skal efter bestemmelsen opkræve betaling for at varetage sådanne serviceprægede opgaver. Betalingen for hver enkelt opgave skal mindst dække de udgifter, der for apoteket er forbundet med at løse opgaven. I særlige tilfælde kan apoteket dog undlade at opkræve betaling. Det kan f. eks. være i forbindelse med rådgivning til nødhjælpsorganisationer i katastrofesituationer eller til en særligt vanskeligt stillet samfunds- eller patientgruppe, som er uden mulighed for at honorere et vederlagskrav.

Opregningen af de opgaver, apotekerne skal og kan varetage, må anses for udtømmende. Kun i særlige tilfælde og med sundhedsministerens tilladelse kan apotekerne efter den foreslåede bestemmelse i § 13 påtage sig andre opgaver. Dispensationsadgangen vil f. eks. kunne anvendes til at tillade et apotek at fremstille specielle lægemidler i en krisesituation.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 14 kan apotekere, sammenslutninger af apotekere og selskaber ejet af apotekere hverken deltage i fremstilling af eller få registreret farmaceutiske specialiteter.

Forbudet, der skal forstås bredt, omfatter ikke kun selskaber, som er fuldstændigt ejet af apotekere, men også f. eks. et selskab, hvoraf en apoteker – eller flere apotekere i fællesskab – ejer en væsentlig del, et selskab, hvori en apoteker – eller flere apotekere i fællesskab – har bestemmende indflydelse, og et selskab der er af væsentlig økonomisk betydning for en apoteker eller dennes ægtefælle, familie e. l.

Bestemmelsen vil derimod ikke være til hinder for, at et selskab, hvori f. eks. Danmarks Apotekerfor-

ening ejer en mindre, ikke bestemmende aktiepost, fremstiller eller får registreret farmaceutiske specialiteter.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 1, nr. 3

Med den foreslåede ændring af § 15, stk. 1, overflyttes kompetencen til at meddele apotekerbevillinger fra »kongen« til »sundhedsministeren«.

Til § 1, nr. 4 og 5

Efter apotekerlovens § 15, stk. 2, nr. 4, kan apotekerbevilling kun tildeles en person, der ikke er fyldt 50 år. Baggrunden for bestemmelsen er et ønske om at sikre apotekere en tilstrækkelig lang funktionsperiode til at kunne nå at afskrive inventar mv., som der investeres i ved overtagelsen af et apotek.

Der er efter regeringens opfattelse ikke behov for en sådan formynderisk bestemmelse, idet den enkelte apoteksansøger må antages selv at være i stand til at vurdere, hvornår etableringsudgifterne vil være for store i forhold til den periode, den pågældende kan påregne at være aktiv som apoteker. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til § 1, nr. 6

Den gældende bestemmelse i § 16 omhandler muligheden for, at der i særlige tilfælde kan meddeles en tidsbegrænset apotekerbevilling.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da reglerne i § 4 om adgangen til at få flyttet apotekere overflødiggor anvendelsen af den i § 16 gældende mulighed for at benytte tidsbegrænsede bevillinger.

Til § 1, nr. 7

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en apotekerbevilling ikke oplås, hvis den tilbydes en apoteker, hvis apotek skal nedlægges, eller hvis apotekeren gør brug af sin ret efter lovens § 17 til ved omdannelse af en apoteksfilial til et selvstændigt apotek at vælge bevillingen til det nye apotek.

Til § 1, nr. 8

Den nugældende bestemmelse i § 20, stk. 2, der indeholder en særlig adgang for Sundhedsstyrelsen til at indstille en apoteker til en ledig bevilling, når dette begrundes i et ønske om at nedlægge det apotek, den pågældende apoteker allerede har bevilling til, foreslås ophævet i konsekvens af det generelt